

„Полѣгни си догдѣ стигнимъ,
„Ный ще го проводимъ.
„Укрѣпи ся не ся плаши —
„Добъръ Богъ ще бѣди,
„Ако можешъ, хайде иди
„На сѣнкѣ полѣгни...

XXXI.

Става Ненчо по-полѣка
Върви и трепери,
Отиди си край постѣлкѣ
И тамъ водѣ намѣри.
— „Изгорѣ ми пусто сърце —
„Пламыкъ е в' гърди ми...
И улови съсъ двѣ рѣцѣ
Стовня-тъ да дигни.
Пѣкъ рѣцѣ-тъ му треперѣтъ
Едвамъ ѣмъ задържа...
Деша и буля ѣ го глѣдѣтъ
Тихо си говорѣтъ :
— „Да си идимъ догдѣ ѣ рано,
„На наш'-тъ да кажимъ,
„А чи, Ненчо, твърдѣ ѣ боленъ,
„На тета да убадимъ.
„Нази Божи на чужбинѣ —
„Той никого нѣма...
Тихо рѣчи Дешка жалва,
„Дѣ ѣ негова мама!...
„У зимѣ-тъ, тя, почива —
„Прѣстъ-тъ ѣмъ притиска —
„Нишо сега тя не чува —
„Да вика кой иска...
А пѣкъ Ненчо по-полѣка
Стовня-тъ си сложи,
Чи подигна дѣсна рѣкѣ,
На чело ѣмъ сложи.
— „Гори клѣто кѣто жара,
„Жили-тъ играѣтъ ;